

Чеда моја драга и одгајена мноме, ево знано је свима вама како Бог својим промислом постави мене да владам над вама, и како у почетку нађох упропашћену земљу, и помоћу божјом и пресвете владичице наше Богородице колико сам моћи имао, не лених се, нити мира себи дадох докле све не поправих. И божјом помоћу придодах вам и у дужину и у ширину, што је свима знано. Све вас, као и своју децу, однеговах, ево досад, и научих вас како да се држите правоверне вере. Многи иноплеменници усташе на ме и нападоше ме као пчеле саће, али именом Господњим противљах им се и одолех им. Тако и ви, чеда моја драга, не заборављајте учења својега и правовернога закона, мноме установљеног. Јер, овога држећи се, имаћете бога за помоћника себи и пресвету Госпођу Богородицу, и моју, ако и грешну, молитву. А сада отпустите мене, господара свога, с миром, да виде очи моје спасење, које је спремио пред лицем свега света на откриће народима и у славу вама, пастви мојој. Јер видим како је све то што је човечје таште, како неће преостати после смрти, неће преостати богатство, нити ће сићи слава, јер кад дође смрт, све ово уништи. Због тога се узалуд ценимо. Кратак је пут којим ходимо, дим је живот наш, пара, земља и прах. За мало се јавља, па брзо пропада. Зато је, уистину све таштина. Јер је овај живот сенка и сан, и низашта се не цени сваки земаљски, као што рекоше књиге. Када сав свет стечемо, онда се у гроб селимо, где су заједно цареви и убоги. Зато, чеда моја драга, пустите ме одмах да идем видети утехе Израилеве.

* * *

Стеван Немања (1114 - 1200), оснивач "светородне династије Немањића" која је владала Србијом преко две стотине година. У том периоду Србија је прешла пут од мале расцепкане кнежевине до царевине и најмоћније земље на Балкану. Стеван Немања је владао од 1166 до 1196. када се на државном сабору у Расу (1196) одрекао престола у корист сина Стефана. Одрекавши се престола одлази у манастир Студеницу као монах Симеон, а затим у Свету Гору, где са сином Савом зида задужбину Хиландар, у коме је умро. После упокојења, 1200 године из његовог тела тече св. Миро, по чему је касније

назван Св. Симеон Мироточиви. Ваља нагласити да се у току његова живота догодило још једно чудо, које битише и дан данас. Наиме, Св. Симеон је у манастиру Хиландару посадио винову лозу, која скоро пуних осам векова даје обилне плодове, тако да се данас сматра најстаријом биљком на свету. Ова света биљка је помогла да преко дванаест и по хиљада бездетних парова добију децу.